

Temps Pasqual - Pentecosta

[Ac 2,1-11](#)

[1 Co 12,3b-7.12-13](#)

[Jn 20,19-23](#)

Cinquanta dies de Pasqua. Cinquanta dies per experimentar-lo i descobrir-lo ressuscitat. Exalçat a la dreta del Pare. Cinquanta dies per adonar-nos que Ell és viu i que no estem sols per continuar la seva missió. Pentecosta: Portem el seu Esperit. El seu alé. La seva inspiració. El seu mateix amor. I, amb Ell, enviats!!! Amb els signes de Jesús Ressuscitat. Aquell capvespre Jesús s'hi fa present. I, d'una manera inconfusible s'hi fa present amb les seves empremtes i característiques pròpies: la pau i l'alegria. Jesús porta la pau i l'alegria. La serenor i l'esperança. Pau i alegria que contrasta amb la tristor i ensopiment d'uns deixebles atemorits i amb les portes tancades. Uns deixebles tancats sobre ells mateixos. Uns deixebles sense amor? ¿sense esperança? Això passava els anys 30. I segueix passant, probablement, el 2010. Aquella primera comunitat -i la d'avui- rep l'Esperit de Jesús. ...I s'ompliren d'alegria. Amb l'Esperit passen a ser una comunitat missionera, de portes obertes i horitzons amples. Que volen abraçar el món sencer i tots els seus habitants. Enviats a guarir i reconciliar una humanitat trencada i dividida. Una humanitat enfrontada i caiguda. Enviats a reconfortar i aixecar. Amb l'Esperit de Jesús, enviats a transmetre l'alé del Déu de Jesús. L'esperança que ens fa tirar endavant. L'Esperit canvia aquells deixebles dels anys 30 i els d'avui. Potser no ens acabem de creure que l'Esperit pot transformar-nos. I seguim posant-li dificultats i resistències. Potser no acabem de viure que l'Esperit ens fa exclamar Abbà -papà. I no ho fem. I ens privem d'aquest goig. Potser no copsem que l'Esperit ens fa veure allò inicialment invisible. I esperar contra tota esperança. Contra tota evidència. Contra tota estadística. Enviats a viure, ja, d'Ell. Pentecosta.

ETIQUETES

MISSIÓ COMUNITAT ALEGRIA PAU ESPERIT ESPERANÇA